

Utoljára, együtt, Eger, Budapest!

Legutolsó együtt töltött programhétvégénkől igazán kihoztuk a maximumot. Ez a hétvége nemcsak azért volt jó, mert még egyszer, így együtt eljutottunk a fővárosunkba, hanem mert ennek - még utoljára - Eger is a része volt, ahol – sokszor jóban, néha rosszban - lehúztuk ezt az 5 évet, de a várost igazán megszerettük, így nagy öröm volt számunkra, hogy utolsó előtti hétvégénket is itt tölthettük, de még az utolsónak is 1 délutánját.

Pénteki ebéd után az a program következett, amit már legalább 5 éve vártunk ☺ és amitől a lányok nagyrésze erőteljesen aggódott és ez nem más, mint a paintball. Persze az elmúlt 2-3 évben már voltak próbálkozások tanárnőék részéről ennek megszervezésére, csak sajnos,

amikor „szezonja” lett volna, akkor nagy pechünkre, az időjárás nem tette ezt lehetővé, mert tiszta sár volt minden. Na, most sikerült! Végre! Szóval ebéd után startoltunk is a Kistályai út felé, ahol már nagyon

vártak minket a pálya üzemeltetői. A pálya bemutatása, feltérképezése után szuper ruhavédő felszerelés-kiosztással kezdtük a programot, amit a „fegyverek” és a festékgolyók szétosztása követett. Végül csapatokat alakítottunk olyan módon, hogy tanárnő csapatkapitányokat választott ők pedig felváltva toborozták az embereiket. Ezután volt egy próbajáték, s már mehetett is élesben!

A játék nagyon izgalmas volt, itt sem tudok mondani olyat, aki ne élvezte volna, pedig ez alkalommal is akadtak lányok, akik kicsit be voltak rezelve a dologtól.. (talán majd nem azok

élvezték legjobban ☺) . Még azt a néhány „harcis sérülést” sem bánta senki, amit játék közben a festékgolyók produkáltak, tényleg annyira izgi és élvezetes volt ez a program! Kb. 4-5

hihetetlenül pörgős menet fért bele ebbe a pár órába, és alig akartunk távozni a helyszínről. De boldogok voltunk, hogy végül ez is belefért ebbe az 5 évbe! ☺

Ezután elképesztően jól esett a vacsi, amit a Servitára rendeltünk, mert a napunkat ott fejeztük be egy „házi mozival”, Harsányi tanár úr összevont önismeret órájával. Közben mindenki

elfogyasztotta a kis vacsiját. A film után pedig a tartalmas nap zárásaként mindenki elvonult a szobájába. Nem mondom, hogy az izgalmas, mozgó nap ellenére mindenki azonnal bealudt, hiszen utolsó hétvégünk lévén az osztály színe-java egy kis ideig nosztalgizált még együtt az egyik szobában, aztán végül elvonultunk és nyugovóra tértünk.

Másnapi indulásunk a Servita kollégiumtól volt megoldva, kedvenc sofőr bácsink ott vette fel az osztályt, Gyurkó tanár urat pedig a Numan pékségnél, a reggelinkkel együtt! ☺

Még 1 megállónk volt még, a Matyi előtti zöldségesnél, ahol kaptunk jó nagy adag gyümölcsöt az útra és pár perc múlva már úton is voltunk Budapest felé!

Érkezésünk a fővárosba 10 óra magasságára tehető, ahol első állomásunk a Terror Háza volt. Ez szintén az osztály kívánsága volt, amit régen vártunk. Kicsit morbid lenne úgy fogalmazni, hogy „tetszett” a múzeum, vagy a program, inkább a ’megrázó’ vagy ’hidegrázó élmény’ az ide illő megfogalmazás. Annak mindenesetre is örültünk, hogy nem korábban iktattuk be ezt a helyszínt, valamelyik előző évi AJTP hétvégünkbe, mert mindannyian egyetértettünk abban, hogy erre az élményre meg kellett érnünk. És az sem elhanyagolható szempont, hogy érettségi küszöbén állunk. Úgy gondolom, sokat hoztunk hozzá a ismereteinkhez és ezen időben történt eseményekről bennünk alkotott képhez.

Ezután épp tökéletesen lazító program volt az egész délutános állatkert, ahol az ebédünket is elfogyasztottuk egy szuper étteremben, pontosan a bejáratnál szemben! Bőséges és nagyon finom, 3 fogásos ebédet fogyaszthattunk el, majd szabad programot kaptunk az állatkert területén 17:30-ig. Ez az idő eleinte soknak tűnt, de később rájöttünk, hogy óriási állatkert hatalmas területe, millió részlege, teljes térségének bejárása éppen belefért.

Tehát 17:30-kor volt újra találkozó, mert akkor kaptuk a hasonlóan kiadós és finom vacsoránkat, ugyanabban az étteremben. Majd Krisztián bá' 18-kor ott is volt értünk az állatkert bejáratánál, ahol felpattantunk a buszra és startoltunk a régen várt, tervezett programunk helyszínére, a Madách Színházhoz! Út közben, gyorsan átkaptuk a rucit, előbb a lányok vonultak hátra, majd a fiúk, és mire a színházhoz értünk, mindenki a csini báli rucijában, diszkrét sminkben pattant le a buszról és izgalomban vártuk a Mamma Mia kezdetét. Annál is inkább, mert nem volt könnyű jegyet szerezni rá! Nemcsik tanár úr hónapokkal ezelőtt foglalta le az osztálynyi jegyet a telt házias előadásra, ami egyébként fantasztikus volt! Zenés, vidám, pörgős, táncos! Tökéletes kiegészítése ennek a napnak és ennek az utolsó (☺) bentmaradós hétvégénknek...

Kellően feltöltődve, ugyanakkor kellemesen elfáradva, kicsit szomorúan ám elégedetten felültünk kedvenc buszunkra és elindultunk Eger felé.

A csapat egy részétől elbúcsúztunk út közben, nagy része viszont éjfél után kicsivel megérkezett a Matyi kolihoz. Hazaérve gyors zuhany, aztán alvás.

Néhányan hazamentek reggel, ugyanis ez a vasárnap volt a szavazás napja. Viszont – igazgató úr külön figyelemfelhívása ellenére is - volt, aki úgy döntött, hogy nem él „első szavazó” lehetőségével, inkább spórol az útiköltségen és inkább „rágyúr” az érettségire, és nem utazott haza. Azoknak tanulás volt a program egész napra.

Hát így tel az utolsó, egyik legélménydúsabb és legélvezetesebb bentmaradós hétvégénk!

Köszönjük az élményeket! ☺